

боговете на онези, които не ги почитат достатъчно. Според едно популярно схващане дори самото произнасяне на „Чесън!“ защитава от отравяне“.

Изглежда и те, и поляците вярват, че тази дума предпазва децата от „beschreien werden“, тоест от проклятие, урочасване или зли очи. А поляците слагат чесън под възглавниците на децата си, за да ги предпазят от дяволи и вещици (Братранек, „Beiträge zur Ästhetik der Pflanzenwelt“, с. 56). Оказва се, че вярата в чесъна като нещо свещено е много широко разпространена още от времето, когато друидите са му приписали магически сили; оттук идва и уважението към почти сродния му праз лук, който се свързва с крал Дейвид⁸⁹ и е на висока почит сред уелсите.

*„Речи му, щото на свети Дейвид с неговия праз
по тиквата ще да го прасна“ – Шекспир⁹⁰*

Съвсем естествено магическите свойства на чесъна се разпрострели и върху лука и праса. В един прелюбопитен италиански труд „Il Libro del Comando“, който се приписва на Корнелий Агрипа, откривам следното:

„Segreto magico d'indovinare, colle cipole, la salute d'una persona lontana. Магическа тайна за гадателство с лук за здравето на лице, което се намира далече. Съберете лук наврѣх Коледа и го поставете на олтар и под всяка глава напишете името на личността, за която искате да се информирате, ancorche non scrivano, дори тя да не може да пише.

(Посаденият) лук, който поникне прѣв, показва ясно, че личността, чието име носи, е добре.

⁸⁹ Всяка година на първи март в Уелс отбелязват Деня на св. Дейвид, който починал на тази дата през 589 г.; национален празник в Уелс от XVIII век. На този ден уелсите носят праз лук – символът на св. Дейвид – б. пр.

⁹⁰ „Хенри V“, действие IV, сцена 1 – б. пр.